

РЕШЕНИЕ

№ 1236

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9818** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез адвокат В. В. П., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 4, против Решение № 177721 от 17.08.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 110-ти състав по НАХД №892/2020г., с което е изменено Наказателно постановление № 23-003301 от 06.01.2020 г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – [населено място], с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица] на основание чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000.00 лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, като имуществената санкция е намалена на 1 500.00 лв. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени обжалвания съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление. Претендират се разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – [населено място],

редовно уведомена, се представлява от юрисконсулт И., който моли съда да остави в сила решението на Софийски районен съд и да остави касационната жалба без уважение като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. .

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Д., който дава заключение за неоснователност на касационната жалба и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу съдебно решение, което подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В хода на съдебното производство пред Софийски районен съд е прието за установено от фактическа страна, че на 20.11.2019 г., служители при ДИТ – Софийска област са извършили проверка по спазването на трудовото законодателство и нормативните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на място в обекта на контрол: пекарна-закуски, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], извършена в присъствието на управителя на дружеството. В хода на проверката в обекта контролните органи, предоставили на заварените работници да попълнят собственоръчно декларации, съдържащи данни, свързани с трудовото им правоотношение. Сред заварените лица да полагат труд в обекта, било и лицето Р. А. М.. Последният декларира, че е постъпил на работа на 28.10.2019 г. в обекта, стопанисван от жалбоподателя, с работно време от 06:30 часа до 13:00 часа. Предвид, че необходимите документи за приключване на проверката не били представени от управителя на дружеството, на същия била връчена призовка от контролните органи, с което било изискано същите да бъдат представени на по-късен етап в ДИТ – Софийска област.

На 25.11.2019 г. от страна на контролните органи е извършена проверка на представените лично от управителя на дружеството документи. В хода на проверката е установено, че съгласно сключения трудов договор № ТД000131/28.10.2019 г., между Р. А. М. и [фирма], лицето М. е постъпило на работа в обекта на контрол на 28.10.2019 г. за длъжността „готвач“. От представената присъствена форма за отчитане явяването и неявяването на работа през м. Октомври 2019 г., е установено, че М. е постъпил на работа на 28.10.2019 г., и е отработил 8 часа. Била извършена справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, от която се е установило, че за сключения трудов договор, между М. и [фирма], е подадено уведомление до ТД на НАП на 28.10.2018 г. в 12:44 часа, т.е. след като работникът е започнал да изпълнява трудовите си задължения, съгласно предвидения в правилника за вътрешния трудов ред за начало и край на работния ден /08:00-17:00 часа/. Контролните органи са установили от представената разчетно-платежна ведомост данни за шифове за м.10.2019 г., че за лицето М. е начислено трудово възнаграждение за 4 работни дни, и въз основа на тези данни, след направено сравнение с присъствената форма са констатирани, че тези 4 отработени дни са: 28.10, 29.10, 30.10 и 31.10.2019 г. При преглед на фишовите за заплати за м.10.2019 г., контролните органи са установили, че Р. М. е отработил 32 часа общо за четири дни, от което е

направен извод, че за 28.10.2019 г. на същия е било заплатено възнаграждение за 8 часов работен ден. Всички констатации в хода на извършените проверки са отразени от проверяващите в Протокол за извършена проверка № ПР1937906/25.11.2019 г.

При така установените факти е прието, че [фирма] е допуснал до работа лицето Р. А. М., ЕГН: [ЕГН], на длъжност „готвач“ в обект пекарна-закуски на 28.10.2019 г., преди да му представи Уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено в съответната ТД на НАП. Нарушението е установено на 25.11.2019 г., в [населено място]. Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното пред СРС НП № 23-003301/06.01.2020 г., с което на на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица] на основание чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000.00 лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, приел е, че наказващият орган не е мотивирал решението си да наложи имуществена санкция в размер на 3 000.00 лв., както и че същата надвишава законовия минимум, поради което е изменил така наложената санкция от 3 000.00 лв. на 1 500.00 лв.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Спазен е двугодишният срок от извършване на административното нарушение, визиран в чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Нарушенията са описани ясно, точно и конкретно.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

По отношение на материалния закон, от представените по делото доказателства по несъмнен начин се установява извършването на нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ от дружеството [фирма]. По силата на чл. 63, ал. 1 от КТ, работодателят е длъжен да предостави на работника и служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 63, ал. 2 от КТ, заверено от ТД на НАП. Съгласно тази норма, работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя преди да му предостави документите по ал. 1, т.е невръчването, на който и да е от тях е пречка за ефективното полагане на труд по трудово правоотношение. В разглеждания случай и с оглед доказателствата по делото, безспорно се установява, че дружеството-касатор е извършило вмененото му нарушение, за което правилно е санкционирано. В тази връзка, настоящата касационна инстанция споделя изцяло мотивите на въззивния съд, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни.

Правилно въззивният съд е изменил размера на наложената санкция от 3 000.00 лв. на 1 500.00 лв. Безспорно от събраните доказателства се установява, че наказващия орган не е конкретизирал кои обстоятелства приема за смекчаващи и кои за отегчаващи отговорността, респективно как същите се съотнасят. Следователно правилно районният съд е приел, че наказващия орган не е мотивирал решението си да наложи по-висока санкция от законово определения минимум, поради което е изменил наложената имуществена санкция.

По така изложените мотиви касационната инстанция приема, че решението на Софийски Районен съд, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

По отношение на разноските - от страна на ответника в производството е изразена своевременно претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В тази връзка на основание чл.63, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 от Закон за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, касатора следва да бъде осъден да плати на ответника ДИТ – Софийска област юрисконсултско възнаграждение в размер на 90.00 лева /деветдесет лева/..

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила съдебно решение № № 177721 от 17.08.2020г. на Софийски районен /СРС/, НО, 110-ти състав по НАХД № 892/2020 г., с което е изменено Наказателно постановление № 23-003301/06.01.2020 г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – [населено място], с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица] на основание чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000.00 лв. за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, като имуществената санкция е намалена на 1 500.00 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – [населено място] сумата в размер на 90.00 лв. /деветдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.